

Bayer Zsolt: József A.

2011 november 12. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása

Még nincs értékelve

Mérték

Most az aggódók József Attiláért aggódnak. A szobráért. Hogy esetleg máshová kerül, mint ahol most van. Mondjuk olyan helyre, ahol látható…„Nézz a furfangos csecsem?re:bömböl, hogy szánassa magát,de míg mosolyog az eml?re,növeszti körmét és fogát.”

Hát ezért aggódnak. Hiszen nem is értik József Attilát.
S csak egy mesét ismernek: azt, amelyben ?hozzájuk képest mindenki fasiszta. De azt sem tudják, mi a fasizmus. És azt sem tudják, mi a nácizmus. Nem tudnak ezek semmit sem. Kin?tt már régen a körmük és a foguk. És elvették József Attila verseit, ha éppen nem tetszett nekik. Ha nem illett bele a képbe. Ha nem volt „munkásmozgalmi” – csak igaz volt:
„És vigasztald meg, ha vigasz
a gyermeknek, hogy így igaz.
Talán dünnyögj egy új mesét,
fasiszta kommunizmusét –”

S ha meg is haltak már azok, akik kitagadták, kihazudták az életm?b?l mondjuk ezt a verset (is), a gyerekeiket azért felvilágosították. És tenyésznek tovább ivadékaikban, mint a kolera…
„Világosítsd föl gyermeked:
a haramiák emberek;
a boszorkák – kofák, kasok.
(Csahos kutyák nem farkasok!)
Vagy alkudoznak, vagy bölcselnek,
de mind-mind pénzre vált reményt;
ki szenet árul, ki szerelmet,
ki pedig ilyen költeményt.”

Árulnak bizony mindent. Minden eladó. Költemény, próza, ideológia. Egy szegvári parasztgyerek legf?bb fohásza így hangzik ma: „Fogadj zsidóvá!” Mert ez a belép? a „föls? irodalmi szalonokba”? Vagy csak…
„Ezer esztend? távolából,
hátán kis batyuval, kilábol
a népségb?l a nép fia.
Hol lehet altiszt, azt kutatja,
holott a sírt, hol nyugszik atyja,
kellene megbotoznia.”

Vagy csak, bizony! Így lehet altiszt bárkib?l, még a Szépírók Társaságában is… Aztán a Szépírók Társasága is aggódik egy kicsit. Mivé lenne a legitimitásuk az obligát aggódások nélkül? Nyílt levelet írnak hát L. Simon Lászlónak, az NKA elnökének. L. Simon karakánul válaszol. Többek között ezt írja: „(…) hasonló aktivitást vártam

volna akkor is Önökt?l, amikor még írószövetségi titkárként a szlovák nyelvtörvény elleni tiltakozáshoz kértem a csatlakozásukat. Akkor ezt megtagadták, többek között azzal az indokkal, hogy Önök nem politizálnak.”
Nem. Nem azért tagadták meg. Hanem többek között azért, mert ezt sem olvasták József Attilától:
„Titokzatos messzeségben istent keres magyar hangja,
Régi honát, testvéreit – mást se tehet – siratgatja.
Piros kedve pillangó volt, sárba fulladt ott Erdélyben,
Zöld reménye foszlányai meghaltak a Felvidéken.”

Nem is értik. Hiszen minden fohászuk meghallgattatott…
De azért egyszer majd úgyis számot kell vetni. Mindennel. Még József Attilával is. Mert ott fog ülni valahol a jöv?ben is, valahol a Duna-parton, nagyon csöndesen és nagyon magányosan, és így dúdol magában:
„Egy mindenhol taníthatónak
kiosztva most már mindene,
és nem tudja megkérdezni,
hogy önnönmaga lehet-e.
Mert minden vonatnak mindegyik,
mindegyik ablakában ?,
csak ? áll, s hogy mindennek háttal,
azt nem tudja a tanított integet?.”

És majd nézi-nézi a sok fizetett integet?, nézi József Attilát, de akkor már új, friss, aktuális aggódnivaló lesz m?soron. A fasiszta kommunizmus meséjének nincsen vége sohasem.
Hacsak végre véget nem vetünk neki. Egyszer s mindenkorra…
Bayer Zsolt, maygarhirlap.hu

MAGYAR MENEDÉK KÖNYVESHÁZ

Ajánló